

transcripciones

WBYNMI

UNITAT 0

pista 1

- Hola! Em dic Andrea i soc argentina. Fa dos anys que visc a Catalunya. Vaig començar a estudiar català perquè la meva xicota és catalana i vull entendre-la quan parla català, i també perquè volia venir a viure a Catalunya. Vaig començar a estudiar català al meu país, al Casal Català de Mar del Plata, sis mesos abans de venir. Aquí continuo estudiant-lo. M'agrada molt parlar, soc argentina i per a mi parlar és més fàcil que escriure. No m'agrada gens escriure. És molt difícil. Tampoc m'agrada la gramàtica, m'avorreix una mica. Però sé que és molt important, si vull parlar i escriure bé. M'encanta treballar amb els companys, perquè pots aprendre paraules noves que ells coneixen i tu, no.

Quines estratègies utilitzo? Doncs a mi em va molt bé escoltar la ràdio i mirar sèries i reportatges a la televisió. També, escoltar cançons i cantar-les. Al supermercat, on treballo, intento parlar sempre català. Ah, i quan aprenc una paraula nova intento fer-la servir durant uns dies, per memoritzar-la.

- Em dic Amira i soc marroquina. Estudio català perquè treballo a Sabadell i és la llengua de l'empresa i d'alguns clients. A casa parlo àrab amb el meu marit i el meu fill. No tinc gaires amics catalans i per això no el practico gaire. Fa un any que faig classes particulars amb un professor que ve a l'empresa. Som tres companys de feina que estudiem català. M'agraden molt les classes perquè fem molts exercicis de gramàtica i el professor explica molt bé i, a més, ens corregeix quan diem coses malament. També m'agrada quan llegim textos en veu alta, perquè la pronunciació catalana és una mica difícil, per a mi. No m'agrada parlar o explicar alguna cosa, em poso nerviosa.

Les estratègies que faig servir són molt bàsiques: faig llistes de paraules i expressions i hi escric la traducció en àrab o en francès. Són molt útils. A casa miro dibuixos animats en català amb el meu fill i això m'ajuda molt.

- Soc en Lars i soc suec, d'Estocolm. Ara visc a Castelló i fa tres anys i mig que estudio català al centre cívic del barri. Quan vaig arribar ja sabia espanyol, i una mica de francès i d'italià. Per això va ser més fàcil aprendre català. M'agraden molt les llengües i el català m'encanta. A classe m'agrada quan la professora demana als alumnes que traduïm una paraula o expressió a les nostres llengües. És una bona manera d'aprendre. I també quan escenifiquem una situació a classe, és com fer teatre. A mi m'agrada perquè és com viure una situació real, però a classe. No m'agrada fer exercicis repetitius de gramàtica i tampoc suportar els exercicis de pronunciació. Són molt avorrits!

Tinc algunes estratègies per aprendre català. Treballo de cambrer en un restaurant i sempre intento parlar català amb els companys i els clients. Quan en una conversa hi ha paraules que no entenc, en demano el significat. Ah, i a casa meva hi ha molts pòstits enganxats a tot arreu amb expressions o paraules noves.

pista 2

- Vols fer l'activitat amb mi?
Sí, és clar.
Doncs, acosta't!
- Puc sortir de classe?
Sí, sí, cap problema.
És que he d'anar al lavabo.
- No ho he entès.
No pateixis. Ara t'ho torno a explicar.
Gràcies!
- Quina pàgina ha dit?
Crec que la 56, l'activitat B.
Ah, sí! Gràcies.
- D'hora i aviat. Són sinònims?
Sí, tenen el mateix significat. I el contrari és tard.
- Mira aquesta frase: *Ahir vaig arribar o he arribat?* Què hi podries?
Vaig arribar perquè és *ahir*.
Ah, és veritat!

UNITAT 1

pista 3

- Hola! Em dic Jana i tinc 29 anys. Semblo una persona reservada al principi, però els que em coneixen diuen que soc més aviat xerraire. M'apassiona cuinar i descobrir receptes noves, sobretot dolces. M'agrada estar-me a casa i fer bricolatge i manualitats. No soc una persona esportista, però potser amb tu, m'animo a fer esport. Què et sembla? Quedem?
- Ei, soc la Gina i visc a Reus. Penso que ens entendrem: soc una persona compromesa i sempre disposada a donar un cop de mà a aquells que ho necessiten. No em fa por res, perquè crec que "voler és poder". Quan dispo de temps lliure, m'agrada perdre'm per la muntanya o caminar per la platja. Si vols, ho podem anar a fer la setmana que ve, i així ens coneixem.
- Uep! Soc n'Aina i vinc d'Artà, Mallorca. Soc alegre, oberta, sincera, activa i espontània... Ah, i diuen que divertida i generosa! Jo, com tu, també soc viatgera i intento fugir sovint de la ciutat perquè necessito silenci i relaxació. Quan puc, torno al poble, a Mallorca, perquè hi tinc molts amics i fem moltes activitats junts.

pista 4

Bon dia! Avui tenim al plató la doctora March, experta en comunicació no verbal i que ens explicarà què vol dir "Parlar amb el cos". Moltes gràcies per acceptar la nostra invitació, doctora March.

No, no, gràcies a vosaltres.

És veritat que els altres ens tracten en funció de com ens perceben, de com ens veuen?

I tant! Les mans a les butxaques, la mà sobre la boca, els peus cap a dins, els braços plegats... Són gestos i moviments inconscients que revelen trets de la nostra personalitat.

És el llenguatge no verbal, oi?

Exacte, ser conscients dels nostres gestos és el primer pas per controlar els missatges que enviem als altres.

Quina importància té la comunicació no verbal?

Transmet el més inconscient de nosaltres i el que, per tant, en general, controlem menys. La inseguretat la podem mostrar de moltes maneres, com per exemple, amb els braços plegats.

Així doncs, els gestos parlen més que les paraules?

Podem dir que els gestos ens poden delatar moltes vegades. Si saludem algú, hem d'estrènyer-li la mà amb fermesa, ben fort, per no semblar dèbils. Podem mentir molt amb les paraules. Podem dir "T'estimo" o "Estic molt content", però ens delatem si la nostra veu, la nostra cara i la nostra posició del cos afirmen tot el contrari.

Però diu que el llenguatge no verbal es pot entrenar.

Sí, i aquesta és la clau. Si coneixem el significat de molts dels gestos i entrenem el llenguatge no verbal, també podem aconseguir influir en els resultats de les relacions. És a dir, si estic trista, enfadada o amoïnada, la meua cara reflecteix aquest estat d'ànim. Si m'obliga, de manera conscient i racional, a fer una cara d'alegria, al final aconseguixo una reacció positiva de l'altre. Ah, i no podem oblidar-nos que la distància també és un element que influeix en les relacions. En la nostra cultura, acostar-nos a algú a menys de mig metre, si no és un familiar o un amic íntim, és una falta de respecte.

I hi ha algun gest per descobrir la gent falsa?

Ui, és difícil de saber, però, quan la gent menteix, sovint es toca el nas, perquè s'alliberen unes substàncies que provoquen picor, és el que es coneix com a "efecte Pinotxo".

Ostres! De veritat? No ho sabia; hauré de vigilar.

Sí, sí, exacte! Ah, i també veig que tens tendència a moure la cama. Vigila, que això reflecteix el teu nerviosisme, la teua impaciència. Estàs nerviós? Però, sobretot, intenta seure sense creuar les cames, perquè els teus interlocutors poden pensar que vols protegir-te, que tens por d'alguna cosa.

Ai sí, té raó! No som prou conscients del poder de la comunicació no verbal.

No ho som, no. Per això diem que el llenguatge no verbal és, moltes vegades, més sincer del que diem amb les paraules.

És clar!

Fixa't que la majoria de nosaltres quan ens veiem en un vídeo no ens reconeixem: "M'aguanto el cap tota l'estona, es nota que estic ben avorrida i no m'interessa el que diuen."

Que interessant, doctora March! Si li sembla bé, podem continuar parlant-ne en una altra ocasió.

pista 5

Avui parlarem de situacions en què us vau voler fondre, moments d'aquests que recordareu tota la vida. Vinga, obrim línies, a veure què diuen els oients de *Sense paraules*. Passem la primera trucada.

Hola!

Bon dia! El teu nom, sisplau?

Raquel!

Raquel, d'on truques?

De Reus.

I, doncs, què expliques?

Uf, doncs jo una vegada vaig passar una vergonya terrible! Però ara la veritat és que més aviat em fa riure.

I què va passar?

Per on començo? Bé, és que estic una mica nerviosa, és la primera vegada que surto per la ràdio.

No pateixis, dona!

Bé, soc professora a la universitat i un dia vaig anar a classe amb unes mitges de llana noves, que no m'havia posat mai. En resum, que enmig de la classe i mentre escrivia a la pissarra, em van caure, davant de tot l'alumnat. Quan vaig aixecar el cap, em vaig adonar que tothom em mirava amb cara de sorpresa majúscula, sense dir res.

De veritat? I què vas fer?

Al principi, em vaig posar vermella, si t'haig de ser sincera! Però aleshores vaig decidir posar-me seriosa i tranquil·litzar-me, i vaig dir, tot somrient: "Oh, que bé, la dieta que faig funciona. Us la recomano!". Llavors, després d'un petit silenci inicial, ens vam posar tots a riure!

Vaja! I dius que et poses nerviosa quan parles per ràdio?

Això mateix! Què et sembla?

pista 6

1. noia
2. seriosa
3. generós
4. ficció
5. Aniol
6. de debò
7. polze
8. ganyota
9. Banyoles
10. Girona
11. Mallorca
12. Mataró
13. mascota
14. món

pista 7

1. Quan faig una broma i m'adono que ningú riu, em poso a riure jo.

- Si no troben el meu nom a la llista de passatgers d'un avió, em poso molt nerviós.
- Fa poc que l'Oriol ja no es posa vermell quan parla amb gent nova.
- Quan la Mariona es troba un famós, li fa molta vergonya, sempre es vol fondre.

pista 8

- L'Emma és molt formal i el seu marit també ho és.
- Sovint el meu avi està nostàlgic, però avui no ho està gens.
- La Joana en realitat és oberta, encara que no ho sembli.
- En Josep és tan egocèntric! Abans no ho era tant.
- Els teus cosins semblen seriosos, però després ja es veu que no ho són.

UNITAT 2

pista 9

Entren a robar en un bar i perden el carnet d'identitat. Aquesta matinada dues persones han entrat a robar en un bar del centre de Ciutadella. Els lladres han forçat la porta i han entrat al local. Han obert la caixa enregistratora i s'han endut els pocs diners que hi havia. Quan la propietària ha arribat al matí i ha trobat la porta forçada, ha telefonat a la policia. Quan la policia ha entrat al local, ha trobat la caixa buida i una ampolla de conyac, també buida. La policia ha pogut identificar un dels lladres perquè ha trobat un carnet d'identitat a terra.

pista 10

Coneixes aquest jugador?

Sí, és clar. És en Xavi Hernández, un terrassenc com jo! Quin jugador! Ha jugat amb els millors del Barça: en Leo Messi, l'Andrés Iniesta, en Carles Puyol, Gerard Piqué...

Quina sort!

Actualment és el jugador que ha jugat més partits amb el primer equip del Futbol Club Barcelona, amb un total de 767.

767 partits! N'estàs segura? En són molts, eh!

Sí, sí, seguríssima!

767... Que fort!

I aquesta dona és l'Empar Marco.

Qui?

L'Empar Marco. És valenciana. Va treballar d'assessora lingüística i després de periodista.

Quin canvi!

Sí, i ha estat nomenada directora general de la televisió pública de la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació.

Que bé! Una altra dona de directora! I aquesta, qui és?

Que ignorant que ets! No coneixes ningú!

Qui és?

Es diu Araceli Segarra. És alpinista. Ha estat la prime-

ra dona catalana a fer el cim de l'Everest. Saps què és l'Everest?

L'Everest? Sí, em sona! Però ella no deu ser gaire coneguda.

Quines bestieses que dius! És molt coneguda. A més, ha col·laborat en alguns programes de televisió.

Ah, sí?

Sí! Ha fet conferències, ha escrit llibres, ha il·lustrat llibres infantils. Fins i tot ha fet de model.

De model? Que divertit!

pista 11

- Bon dia! Visc a Eivissa i vull estar informada de tot el que passa a l'illa, però també a Menorca i a Mallorca.
- Hola! Em dic Rosa i tinc 11 anys. Quan acabo els deures, els pares em deixen mirar la tele una estona, fins a l'hora de sopar.
- M'encanten els esports. Sobretot el futbol! També m'agraden els programes en què entrevisten esportistes.
- M'estimo més els programes de debat i de reflexió que no els programes d'entreteniment. També m'agraden els documentals: de viatges, d'animals...
- Estic estudiant periodisme i m'agrada saber què passa al món. He d'estar molt ben informat per seguir l'actualitat política, econòmica...
- Soc d'Alemanya, però ara m'estic a València. Vaig estudiar català quan vivia a Alemanya i vull continuar aprenent català.
- Havent dinat, m'estiro al sofà i miro una estona la tele. No soc gaire exigent, només la miro perquè em vull distreure.

pista 12

- No hi he anat mai.
- No les he tastat mai.
- Encara no els he vist.
- Ho he vist molt bé.
- No he agafat el cotxe.
- Avui m'he aixecat a les sis.

pista 13

- Aquest personatge té una vida molt avorrida.
- Quina vida més avorrida!

pista 14

- Sembla un noi molt divertit.
- Quin noi més divertit!
- Quines bestieses que dius!
- Estàs dient moltes bestieses.
- Ets molt pesada.
- Que pesada que ets!
- A l'entrevista he passat molts nervis.

8. Quins nervis que he passat a l'entrevista!
9. Que fort, això que m'ha explicat en Pep!
10. Això que m'ha explicat en Pep és molt fort.

UNITAT 3

pista 15

Has llegit l'entrevista al Jordi Díaz, el que feia de Fede, a la sèrie *El cor de la ciutat*? És molt interessant quan explica de quina manera va aconseguir el paper! Mira, aquí hi ha dues fotografies d'ell. Una de quan tenia 25 anys i una de més actual.

Jo el que trobo interessant és ell! Has vist que guapo que és actualment?

Què dius! Abans era més guapo! Era jove, prim, tenia els cabells negres, no portava barba, duia una arracada i tenia una mirada tan bonica... era molt atractiu! Feia cara de gamberro i això agradava!

Sí, però i ara? Fixa-t'hi! Ara és un home guapíssim! Té els cabells més blancs, sí, però té més personalitat, és més madur, fa cara de bona persona... m'encanta la barba que porta, està més fort... Això sí, la mirada... la mirada no l'ha canviat gens! Aquest home continua igual d'atractiu!

pista 16

Si una cosa tenen les Illes Balears, el País Valencià i Catalunya, que molta gent valora, són les platges. Des de la costa dels Tarongers, passant per la Costa Daurada, la Costa Brava fins a les platges de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, cada any, milions de turistes arriben aquí per gaudir del sol, de la mar i de la sorra de les platges d'aquesta part del Mediterrani. Aquesta història d'amor entre el turisme i les platges de casa nostra fa temps que dura: va començar fa més de 50 anys, entre els anys 60 i 70.

Durant els anys 60 els Països Catalans es van convertir en una destinació turística per als europeus. Era atractiu fer les vacances aquí. Milers de turistes de països com França, Alemanya, Anglaterra o Suècia arribaven buscant sol i mar. Era una destinació europea a prop i, a més, aquí, en aquella època, les coses eren molt més barates que als seus països: recordeu que hi havia la pesseta.

El boom turístic dels anys 60 ho va canviar tot. De seguida, molts pobles de prop de la mar es van convertir en llocs molt populars i van canviar completament. Recordeu, per exemple, pobles com Benidorm, Lloret o Magaluf on l'arribada de turistes va fer canviar la vida social i econòmica dels habitants.

Va créixer l'oferta de feina en el sector turístic: hotels, restaurants, bars, botigues de records... Quan arribava l'estiu, molts joves pescadors deixaven la feina de pescar i es dedicaven a acompanyar els turistes amb les barques a les platges més boniques i amagades de la costa. D'aquesta manera guanyaven molts més diners que treballant de pescadors. També es van començar a construir, de pres-

sa, i moltes vegades de manera poc planificada, molts hotels i càmpings, alguns molt a prop de la mar. Cada vegada arribava més gent per passar les vacances a la costa i no hi havia lloc per a tothom.

Els turistes també van dur noves maneres de fer. Per exemple, per prendre el sol, les turistes solien dur una peça de roba que aquí no es coneixia: el biquini. Una novetat que va revolucionar la societat d'aquella època.

pista 17

Bon dia, això és *Canvis radicals* i avui tenim amb nosaltres una persona que va decidir deixar-ho tot per viure d'una altra manera i viatjar per tot el món. Parlem amb la Marcel·la Vidal, una aventurera de cap a peus. Gràcies, Marcel·la, per ser aquí.

Gràcies a vosaltres.

La primera pregunta: per què vas decidir deixar-ho tot i començar a viure de manera diferent?

Jo abans tenia una vida molt estàndard: tenia una feina fixa, un cotxe, amics, tenia bona relació amb la meua família, vivia en un pis molt bufó... Què més podia demanar, no? Però no era feliç. Estava cansada de la rutina, de fer sempre el mateix: anava a treballar, sortia de la feina i tornava a casa, anava al gimnàs, sortia amb els amics..., però tot això no m'omplia. Hi havia una cosa que fallava. Volia conèixer altres països, altres costums, gent nova...

I un dia vas prendre una decisió.

Exacte. Vaig decidir deixar-ho tot i marxar a veure món. Vaig deixar la feina, vaig vendre el pis i el cotxe, i vaig marxar cap al Perú. De seguida vaig trobar feina de recepcionista en un hotel. I ara ja fa 6 anys que volto pel món: he viscut al Perú, a Colòmbia, a Madagascar, a Cambodja i ara visc a Laos.

Va ser fàcil prendre la decisió? Perquè molta gent té el somni de canviar de vida, però no ho fa: que si la feina, la família, els diners, els fills...

Sí, sempre tenim excuses per no llançar-nos a l'aventura, per no trencar les rutines, per no sortir de la zona de confort, com es diu ara. Mira, durant aquests anys he parlat amb molta gent que m'ha dit: "quina sort que tens, jo també ho vull fer", i a continuació et diuen: "però, és que...".

... però és que no és fàcil! Hi ha moltes limitacions. Per exemple, jo et puc dir: és que no tinc diners!

Una enquesta ha demostrat que aquesta és l'excusa número u! Si tens ganes de canviar, pots estalviar diners abans. Jo em vaig vendre el cotxe, el pis i algunes coses que no necessitava.

I quines són les altres excuses?

La segona excusa és l'edat. És que soc massa gran per canviar de vida, o soc massa jove. Jo en aquell moment tenia 31 anys! Ja em veia gran, però no volia perdre l'oportunitat d'intentar-ho. No és l'edat, són les ganes de fer-ho! He conegut molta gent durant aquests anys de moltes edats: des de joves de 20 anys a homes i dones de 40, 50, 60 anys. No hi ha una edat per fer determinades coses.

I la tercera excusa?

És que tinc feina. Aquesta és la tercera excusa: què faig amb la meva feina? Si en algun moment t'has plantejat seriosament deixar-ho tot i marxar, és que la feina que fas no és la feina que vols. Segur que pots trobar una altra feina que t'ompli més. Jo he fet de recepcionista, de traductora, d'interpret, de cambrera, de pagesa, de dependenta... Durant aquests sis anys he treballat sempre.

Veig que tens una resposta per a tot! Ho tens molt clar!
Sí! Però això ho ha de tenir clar cadascú. Hi ha persones que no volen fer cap canvi, que són felices amb la vida que fan, i està molt bé; però, si no n'estàs content, tot és possible i no hi ha excuses que valguin. Tot és proposar-s'ho.

pista 18

La cançó diu que: "els temps estan canviant", i és així. Si mirem què fèiem, com érem i com vivíem anys enrere, ens adonarem que hem viscut molts canvis en tots els aspectes de les nostres vides, i no parlem únicament de la presència de la tecnologia. Ens referim també a petits grans detalls que han canviat la nostra manera de fer. Avui ens acompanyen dues persones per parlar-ne. Bona nit, Laura, bona nit, Santi. Gràcies per ser aquí. Recordeu algun costum, del dia a dia, que ha canviat?

Bona nit! Bé, jo començaria per recordar que abans dels telèfons mòbils, de l' Spotify, el YouTube... també escoltàvem música i també volíem tenir les nostres cançons preferides ben guardades. Jo no sé si els oients recorden que abans enregistràvem les cançons que sonaven a la ràdio en cintes de casses. Jo diria que fa anys que ja no en tinc cap a casa!

Hem començat forts! Això em recorda que també hi havia les cintes de vídeo per gravar les pel·lícules que feien a la televisió. Tot un món! Però a més d'aquests canvis tecnològics, voldria recordar altres canvis que no tenen res a veure amb la tecnologia. Per exemple, us en recordeu, que abans no ens posàvem mai el cinturó de seguretat quan anàvem amb cotxe? Fèiem quilòmetres sense cinturó! Vaja... no ens el posàvem mai. Era com decoratiu. Això sí, els cotxes que tenien cinturó...

És cert! I la majoria de motoristes no duien casc quan agafaven la moto. Recordo que moltes vegades, si tenien casc, el portaven penjat del braç. Avui això és impensable.

Parlant de cotxes i motos, a mi la meva àvia m'ha explicat que abans les dones, per poder treure's el carnet de conduir, havien de tenir el permís del pare o del marit. Avui dia, expliques això i ningú et creu!

I parlant de canvis importants, també hem de recordar que abans, als Països Catalans, no es podia ni estudiar ni parlar en català a les escoles. Estava prohibit! Això dels drets lingüístics...

pista 19

1. parlava
2. tenies
3. dormien
4. solia

5. jugaven
6. volien
7. cantaves
8. sortia
9. volies
10. sortien
11. podia
12. tenien

pista 20

1. duia
2. feies
3. deies
4. feia
5. reien
6. deien
7. feien
8. duien
9. reia
10. duies

pista 21

1. fèieu
2. volíem
3. teníem
4. dúieu
5. sortíeu
6. solíem
7. dèieu
8. passàveu
9. érem
10. jugàveu

UNITAT 4

pista 22

Bona tarda, amics radiooients. Avui som al barri de Sant Andreu de Barcelona per parlar-vos sobre la Casa Bloc. Llum, ventilació i higiene. Aquests van ser els tres principis per a la construcció durant la Segona República, del 1931 al 1936, dels pisos de la Casa Bloc, un conjunt d'habitatges funcionals per a famílies de classe obrera, que aleshores encara vivien en barraques als barris industrials de Sant Andreu.

Els arquitectes Josep Lluís Sert, Joan Baptista Subirana i Josep Torres Clavé, integrats en el moviment racionalista i influïts per l'arquitecte Le Corbusier, van projectar la construcció de 200 habitatges en un entorn net, clar i assequible per fer la vida més fàcil als treballadors.

El projecte proposava cinc edificis que formaven una S, composta per habitatges dúplex, oberts a l'exterior. Es van suprimir els patis interiors o celoberts. Per la part de

davant, els pisos donaven al carrer i, per darrere, al passadís obert per entrar-hi. Per tant, tenien llum natural i la ventilació era més efectiva. A l'exterior, a la planta baixa, hi havia dos grans jardins, unes zones verdes on es volia crear espais comunitaris: guarderies, piscines, camps d'esport, una escola, una biblioteca infantil, àrees de jocs, etc.

El projecte no es va acabar durant la República, sinó que es va acabar durant el règim franquista. Per aquest motiu, els pisos van acabar sent pisos per a militars, vídues de guerra i, més tard, per a policies nacionals.

Als anys 90 van començar les obres de rehabilitació i millora de la Casa Bloc i va sorgir el pis-museu 1/11: es va recuperar el seu aspecte original i es va obrir al públic el 2012.

pista 23

Doncs, aquí el té. Com veu, té molta llum!

Home, ja pot tenir llum: és un tercer, però amb entresol i principal és un cinquè real. I sense ascensor, quan arribes a dalt... És el pis de dalt de tot, oi?

No, encara hi ha un àtic a sobre.

Ah!

Doncs endavant! Com veu, no hi ha passadís: totes les habitacions donen aquí. És un rebedor molt gran que fa de distribuïdor.

És veritat.

Comencem per aquí, això és el menjador i aquí al costat hi ha un espai que es pot fer servir de sala d'estar.

Ja ho veig.

Sortim del menjador, altre cop al distribuïdor. Aquí davant hi ha la cuina i això és un petit safareig. Aquí a la dreta hi ha les habitacions. N'hi ha tres. Aquesta és la gran, la principal, que té un vestidor. Veu?

Sí, i aquest deu ser el lavabo.

Sí, exacte, aquest és el lavabo gran.

I les altres habitacions són més petites, oi?

No, no s'ho pensi.

Aquesta és la mitjana, que també és doble, i aquella és la petita, que és individual. Ara l'hi ensenyo. I aquest és el lavabo petit, per a les dues habitacions.

I de terrassa, que no en té? A l'anunci...

Sí, sí. Tornem al menjador, que l'hi ensenyo. I miri, aquí té la terrassa.

Oh! És maca!

Oi que sí? Té una vista magnífica! No té ascensor, però aquesta vista compensa, eh? Fins i tot es veu el mar.

A l'estiu hi deu fer calor, no?

No s'ho cregui. El sol hi toca a la tarda, està orientat al sud. No té aire condicionat, però de calefacció, que és el més important, sí que en té.

I el preu inclou la plaça de pàrquing, oi?

I tant! I a més hi ha un jardí comunitari darrere de l'edifici.

Ah! Molt bé. I he de donar dos mesos de dipòsit i presentar la nòmina o un aval, no?

Exacte.

pista 24

Hola, soc l'Eva Forn i estic en ple procés d'endreçar casa meva. Estic entusiasmada. Estic seguint el consell de la guru japonesa: seleccionar què vull i què no. He començat per l'armari de l'habitació. He tret tota la roba que no m'he posat durant un any. És alliberador perquè et desfàs de coses i queda tot ordenat. Ah! I no té efecte rebot: el que està en ordre ja no ho tornes a desendreçar.

Hola! Truco per dir-vos que el mètode també es pot aplicar al món digital. Em dic Saray Pozuelo i jo tenia un ordinador amb imatges emmagatzemades sense cap ordre des de l'any 2004. M'hi vaig posar i vaig esborrar 100.000 fotografies fetes al llarg de 12 anys. Em vaig quedar només amb unes quantes, les més especials i les que significaven alguna cosa.

Hola. Soc en Pere Cots. A casa vam fer reformes i les vam fer seguint el mètode de la Marie. No tenim armaris, ni el meu marit, ni el nostre fill, ni jo. Ho tenim tot en calaixos, ordenat de forma vertical i enrotllat. La roba d'hivern i d'estiu. Realment, des que ho vam fer som molt més feliços i consumim d'una altra manera, més responsable. Les joguines del nen també són en calaixos. Tot el que tenim es veu quan obres el calaix.

pista 25

Avui s'han donat les claus a 12 dels 14 veïns que tindran un habitatge a Sant Ferran de Formentera, en la promoció de l'IBAVI (l'Institut Balear de l'Habitatge). Aquesta promoció va guanyar el premi NAN 2017 d'Arquitectura al millor projecte de construcció residencial. A l'hora d'atorgar el premi, es van tenir en compte tant aspectes de construcció sostenible com de comoditat residencial. També va guanyar el premi FAD 2018.

Els habitatges s'han construït amb recursos de l'illa i amb criteris de sostenibilitat mediambiental i estalvi energètic, però l'aspecte més curiós és que s'ha fet servir posidònia com a material d'aïllament de temperatures. La posidònia sembla una alga però no ho és: és una planta del fons marí, una de les tres més típiques del mar Mediterrani. La posidònia és molt útil com a material aïllant: si podem fer servir aquest producte de proximitat, per què hem de fer servir productes de fora, més contaminants?

Els veïns estan molt contents de poder viure en unes cases que costen una mitjana de 300 euros al mes, quan el preu de mercat és molt més elevat. A més, són habitatges dignes i bonics que han respectat l'estètica de l'illa.

pista 26

1. senzilla – família
2. acollidor – ventilació
3. llar de foc – lavabo
4. lloguer – localitat
5. ocells – Casals
6. Bofill – estil
7. enlloc – en l'ordre
8. millora – jubilat

UNITAT 5

pista 27

Què, mirem allotjament per anar a Viella?

Sí, mira, què et sembla buscar-lo per aquest web? Serà més fàcil.

Sí, és clar. Posem... 4 nits, hotel, habitació doble...

Dona, també pot ser una pensió, no? L'habitació només la volem per dormir-hi.

Uf, però les pensions són més incòmodes.

Mira aquest, doncs. Dues estrelles, esmorzar inclòs, dos llits individuals.

Però no prefereixes que dormim juntes?

Sí, però és barat. Bé, seguim buscant.

Ah, mira aquest apartament! Té una habitació amb llit doble, cuina i diu que s'hi pot aparcar a prop. A més a més, és al centre del poble.

És bastant bonic. M'agrada! I està bé de preu. L'agafem? Sí!

pista 28

La por de volar és un problema força freqüent que pot limitar molt la gent, però moltes persones la superen, com hem vist amb el cas de la Noèlia Augé. Vosaltres, quin transport preferiu a l'hora de viatjar? Per què? Ens podeu trucar o enviar-nos un correu electrònic. Aquí tenim la primera oient! Com et dius?

Hola! Soc la Paquita. Jo, com la Noèlia, prefereixo anar per carretera, amb el cotxe, concretament. L'estiu passat vaig anar a Alacant des de Girona. El viatge dura sis hores, però és preciós! Molt millor que l'autocar. Arribes a la mateixa hora, però tens més llibertat.

Moltes gràcies, Paquita! Ara parlem amb en Biel. Digues!

Mireu, jo m'estimo més l'avió. Jo visc a Palma i normalment els vols amb avió a qualsevol ciutat europea duren molt poc. Si no he de fer escala, però! Perquè si faig escala a Barcelona o a Madrid, llavors el viatge es fa etern. El meu germà viu a Berlín i el vaig a veure molt sovint. De Palma a Berlín hi ha un vol directe i només tardo unes tres hores! Considero que és el transport més pràctic i ràpid de tots.

Els altres oients esteu d'acord amb en Biel? Què en penses, Laura?

Bé, sí, l'avió és ràpid, però també contamina molt. Per això sempre intento viatjar amb tren. A més, m'agrada passar-me hores asseguda veient el paisatge. L'any passat vaig anar fins a París des de Figueres i em va encantar. Amb tren tardes més que amb avió, però també gaudeixes més del trajecte.

Una reflexió ben interessant! Ens acaba d'arribar un correu electrònic del Llorenç, que diu això: Per feina viatjo molt per Europa i m'estimo més desplaçar-me amb avió perquè és ràpid. Si em moc amb tren o cotxe, el viatge dura molt i perdo moltes hores de feina. A les vacances, en canvi, m'agrada viatjar amb un ritme més lent. Per

això vaig comprar una autocaravana. Potser tardo més a arribar a un lloc, però puc fer parades, canviar de plans... Bé, doncs, moltes gràcies per les vostres aportacions, benvolguts oients! Fem una pausa per a la publicitat i tornem d'aquí uns minuts.

pista 29

Bon dia, us recordo quina és l'agenda d'activitats. Sortirem del pàrquing de l'estació a les 8.30h i esmorzarem al poble. A les 9h començarem la ruta. Quan arribarem a la base nàutica que hi ha a Corçà, agafarem uns caiacs per fer una excursió pel congost. Acabarem la ruta al mateix lloc on hem començat. El cost de totes les activitats està inclòs al preu final. A les 14h dinarem al Pont de Montanyana, a l'hostal. Podeu consultar el menú al web del restaurant. A les 17h arribarem al Parc Astronòmic del Montsec. El preu de l'entrada inclou una visita guiada i un tast de productes del territori.

pista 30

A tot Catalunya tornaran les pluges i farà molt fred perquè nevarà als Pirineus. Al País Valencià hi haurà núvols i les temperatures seran fredes. Poden caure alguns xàfecs molt localitzats al sud del País Valencià. En canvi, a les Balears farà sol i vent. Les temperatures seran més altes, però no farà calor.

pista 31

Benvinguts de nou al *Temps a la carta*. Soc la Tina Boeta i, si voleu saber quin temps farà aquest cap de setmana, soc la persona que busqueu. Soc la vostra meteoròloga de capçalera.

Escoltem la primera trucada d'avui: Carles, de Castelló. Bon dia, Carles. Tu diràs.

Bon dia. Aquest cap de setmana aniré a Menorca. Diumenge participaré a una competició de natació a mar oberta a prop de Ciutadella. Quin temps hi farà?

Doncs mira, Carles, i haurà força humitat, però dissabte segur que farà sol i la temperatura serà agradable. De totes maneres, atenció: diumenge al migdia poden arribar ruixats intensos.

De debò? Vaja... si cauen ruixats, segur que s'anul·la l'última part de la competició.

Sí. Segurament.

Llavors anirem al poliesportiu cobert amb els xiquets. Així jugaran una mica i passarem el dia de manera diferent, també. Gràcies!

La següent trucada arriba des de Queralbs, a la vall de Núria. Hola, Rita.

Hola. Vull fer una ruta per la muntanya amb uns amics i pujar al cim del Puigmal diumenge al matí des del refugi de Núria. El meu pare diu que plourà, i, és clar, si plou, no farem l'excursió. Com ho veus?

Rita, de moment sembla que no plourà. Però vigileu, perquè farà molt vent. Jo crec que serà millor quedar-se al refugi.

Ostres! De debò que farà molt vent? Doncs sí, si fa molt vent, ens quedem al refugi. D'acord. Gràcies.

Passem al darrer missatge d'avui. Ens escriu un correu electrònic al programa el Gerard, que es casa dissabte al matí i marxa de cap de setmana romàntic a l'Alguer, a Sardenya. Diu que si fa bon temps visitaran les platges que hi ha a prop de l'Alguer.

Vaja... pobre Gerard. De debò que voleu banyar-vos? S'esperen tempestes amb llamps i trons. Si fa mal temps, més aviat haureu de visitar museus i llocs coberts de la ciutat.

pista 32

Diàleg 1

Què heu fet el cap de setmana?

Hem anat d'excursió al Pirineu i hem fet dues rutes literàries. Dissabte una i diumenge l'altra. La nit del dissabte ens vam quedar a dormir en un hotel.

I us han agradat les rutes?

Sí, molt. És interessant veure els llocs que van inspirar els escriptors.

Diàleg 2

Has vist quantes rutes hi ha?

Ostres, sí! Moltes.

Hi ha molts escriptors que no conec.

Ens haurem d'organitzar i decidir quina part de l'illa volem visitar.

D'acord. I, a més, haurem d'esbrinar com funciona aquesta aplicació.

No pateixis. D'això, me n'ocupo jo.

Diàleg 3

Què penses fer aquest cap de setmana?

Doncs he vist que hi ha una ruta molt interessant.

Sí? Quina?

Sorpresa!

No m'ho vols dir?

No. Estic segur que t'agradarà. És aquí a ciutat. I podem fer la ruta amb bicicleta.

Perfecte, doncs. M'hi apunto.

Diàleg 4

No la coneixes?

Doncs no.

És una escriptora en català molt coneguda. Va estar exiliada molts anys i quan va tornar es va instal·lar en aquest poble, lluny de Barcelona.

Si fa bon temps, dissabte podem fer la ruta literària pel poble.

Molt bé!

pista 33

1. sortiran
2. veurem
3. acabareu
4. enviaràs
5. portarà
6. aguantaran
7. vindré
8. tindreu
9. faràs
10. dinarem
11. cantaré
12. podràs
13. durà
14. veureu
15. faran
16. acabaré

pista 34

1. tindrè
2. veuràs
3. portaran
4. farem
5. acabaré
6. enviarà
7. dinareu
8. faran
9. aniré
10. agafaràs

pista 35

1. Quina calor que fa!
2. Quin fred!
3. Quina xafogor!
4. Com plou!

UNITAT 6

pista 36

1. Benvolguda Paula, l'adolescència és molt complicada, i molts de joves amaguen la seva ràbia o els seus complexos darrere del mòbil. Creen el seu món i s'hi tanquen. Però no s'amoïni, perquè segurament serà temporal. Jo parlaria del problema amb els pares dels amics del seu fill per saber si tenen el mateix problema. També parlaria amb el seu fill directament. Li explicaria que està preocupada perquè no el veu feliç. Li faria saber que no està sol i que el vol ajudar. El faria il·lusionar amb un projecte: per exemple, jo aniria de viatge uns dies amb ell, a un lloc que li pugui agradar al seu fill.
2. Hola, Montserrat, conec perfectament la situació, jo

també vaig tenir una època en què l'única cosa que em feia feliç era anar de compres. De moment, no aniria al psicòleg. Això sí, ocuparia el temps lliure: quedaria amb els amics per passejar o anar al cine, m'apuntaria a cursos, faria activitats físiques, aniria de vacances uns dies... Així no tindries la temptació d'anar a comprar. Jo, de tu, parlaria amb la parella i amb els amics, i els explicaria el problema que tinc. Ells et poden ajudar, si ho saben. També llegiria algun llibre d'autoajuda. A mi em va anar molt bé. Jo ho vaig superar. Segur que tu també!

- Joel, realment tens un problema que, si no l'atures, es pot anar fent més gros. Jo, de tu, aniria a un especialista, a un psicòleg, i li explicaria el teu problema. Els especialistes són els que saben què has de fer, però fer una vida activa també t'ajudaria: correria mitja hora cada dia, aniria al gimnàs o la piscina. D'aquesta manera, a la nit estaries cansat i podries dormir. També em donaria de baixa de totes les pàgines i les aplicacions de joc. Si tens algú a prop, explica-li què et passa. Et sentiràs millor si comparteixes el problema. Serà un procés llarg, però de ben segur que té solució. Ànims.

pista 37

Diàleg 1

Urgències, en què el podem ajudar?

Hola, miri, el meu fill s'ha fet un tall al dit i li surt molta sang, què puc fer?

Renti-li la ferida amb aigua i pressioni el tall amb una gasa estèril. Quan ja no surti sang, posi una bena neta damunt del tall. Si encara li surt sang o la ferida no es tanca, vagi a urgències.

Diàleg 2

Bon dia, passi, passi.

Bon dia.

Així, doncs, què li passa?

Doncs que fa dos dies que tinc diarrea i em fa mal la panxa.

Té febre?

No, de febre no en tinc.

Estiri's, que li miraré la panxa. Li fa mal aquí?

No.

I aquí?

Tampoc.

D'acord. Ja es pot aixecar. Segurament és un virus de panxa. No és greu. Faci una dieta baixa en greixos. No mengi coses pesades i begui molta aigua. Ja veurà que en un parell de dies ja es trobarà millor.

Diàleg 3

Hola, Toni, què t'ha passat?

Calla, Joana, calla! Doncs que dimecres quan baixava les escales, vaig caure.

Ostres! I et vas fer mal?

No, per sort no gaire. Em vaig donar un cop al braç i al colze. Em van fer una radiografia i em van dir que no estava trencat. Veus quin blau?

Sí, sí. Tens un bon blau. Però el blau rai! I no pots moure el braç?

No gaire. Si el moc, em fa mal.

És que tens el colze inflat.

Sí, encara el tinc inflat, però ara rai. Fa tres dies estava infladíssim! No el puc moure durant una setmana.

Ja m'ho imagino! Però fes bondat, que et conec. I no el moguis fins que t'ho digui el metge.

Sí, sí.

Diàleg 4

I quins símptomes té?

Em fa mal tot el cos. I també tinc mal de cap, sobretot als vespres.

Dorm bé?

Doncs no. Estic molt cansada, però quan me'n vaig al llit no dormo. I, és clar, l'endemà quan em llevo tinc son i estic cansada.

I té gana?

No gaire. A més a més, tinc molta feina i no tinc gaire temps de menjar.

I fuma?

Sí, sí que fumo. I ara fumo més.

Crec que és una mica de cansament. Faci tots els àpats, descansi, no fumi tant i, a la nit, no mengi gaire i pren-gui una til·la abans d'anar a dormir.

pista 38

Si tinc una emergència mèdica, què puc fer?

Has de trucar al 061 Catsalut Respon. Metges i infermiers t'assessoraran i et diran què has de fer. Si és necessari, enviaran un metge a casa teva o una ambulància per atendre't. També pots trucar al 112.

Quina diferència hi ha entre el 061 i el 112?

Pots trucar al 061 si tens un problema de salut i creus que necessites atenció sanitària urgent. En canvi, truca al 112 si a part d'una emergència mèdica tens un altre tipus d'emergència que requereix l'assistència immediata dels bombers o policies, com un incendi, un robatori, un accident, etc. En cas de dubte, sempre és millor trucar al 112.

Què he de fer si quan truco al 112 no em contesten immediatament?

No pengis. T'atendran al més aviat possible.

En quins idiomes em poden atendre quan truco al 112 de Catalunya?

El Telèfon d'Emergències 112 de Catalunya pot atendre les trucades en cinquanta idiomes.

En quins països funciona el 112?

Pots demanar ajuda urgent trucant al 112 als vint-i-set estats membres de la Unió Europea i Israel, a algunes regions de Rússia i a Turquia.

Per què la Unió Europea ha introduït el número d'emergències 112?

El Consell de la Unió Europea va prendre la decisió d'introduir el número d'emergències 112 per ajudar totes les persones que es desplacin per Europa: un únic número fàcil de recordar.

pista 39

1. agafaríeu
2. llegirien
3. faria
4. ocuparíem
5. explicaries
6. donaríeu
7. aniria
8. parlaríem

pista 40

1. Ves al metge i fes bondat.
2. No beguis alcohol i no fumis.
3. Posi's roba lleugera i begui aigua.
4. No faci esforços i mengi fruita.
5. Posa't una mica d'aigua i no et tapis la ferida.

pista 41

1. Et convindria fer exercici.
2. T'aniria bé pujar les escales a peu.
3. Li convé fer estiraments.
4. Us aniria bé anar al gimnàs.
5. M'aniria bé sortir a passejar.

UNITAT 7

pista 42

1. El que més m'agrada de la meva feina és que conec gent molt diferent. El pitjor: les hores d'espera al cotxe.
2. El pitjor de la meva professió és l'estrès abans de publicar una notícia. El millor: informar la gent del que passa al món.
3. Per a mi, el pitjor són les hores d'entrenament i tot el sacrifici que comporta. El millor: quan guanyes. Vaja, veure que l'esforç ha valgut la pena.

pista 43

1. Hola, bona tarda! Crec que soc la candidata ideal per a aquest lloc de treball. He fet de delinant durant més de dos anys en el Departament d'Urbanisme de l'Ajuntament de la meva ciutat. Ara que he acabat el projecte de final de grau en Arquitectura, busco una feina que em permeti conèixer la gestió urbanística d'altres societats. Parlo l'anglès, l'alemany i una mica d'àrab. Tinc 31 anys i soc una persona creativa, constant i amb iniciativa. Espero que

tingueu en compte la meva candidatura. Moltes gràcies!

2. Ves per on, Pere, crec que he trobat una feina perfecta per a tu. Oi que vas fer aquella formació per organitzar i coordinar activitats d'oci per a gent jove? Per a aquesta feina cal tenir paciència i ser capaç de treballar en equip. Busquen una persona amb experiència i que parli l'anglès i el francès. I com que sé que la teva mare és del Quebec, de seguida he pensat en tu. Ah, i has d'arreglar el cotxe, perquè si t'agafen, el necessitaràs. T'he enviat l'adreça de la pàgina web on ho he vist per WhatsApp. Apa, fins demà, guapo!

pista 44

Abans de reconvertir-me en acupuntora, em dedicava a un sector que no té res a veure amb el que faig ara. Vaig estudiar Dret i després vaig fer un màster en Dret Europeu i Global. Vaig treballar en aquest món durant més de deu anys i tenia un bon càrrec en un bufet d'advocats, però va arribar un moment en què sabia que volia canviar. Per això vaig plegar i vaig decidir provar sort amb una gran passió que tinc, l'acupuntura. Em vaig arriscar i vaig renunciar a una feina estable i a un bon sou per dur una vida laboral poc segura, perquè l'acupuntura aquí no es paga bé. Vaig començar de zero i em vaig formar. Al principi, vaig fer cursos per saber si realment m'agradava i després vaig estudiar medicina xinesa. Quan vaig acabar els estudis, vaig anar a fer pràctiques a la Xina. Quan vaig tornar, vaig començar a treballar en un centre d'acupuntura. He treballat de valent per construir una nova vida professional. Fa dos anys vaig obrir el meu propi centre i de moment funciona molt bé. És difícil arriscar-se, però aquest gir professional m'ha permès fer una feina més propera a la gent. A més, treballo per al meu projecte i distribueixo el meu temps, perquè jo soc la meva cap.

pista 45

Bon dia. Avui parlarem dels oficis que desapareixen o han desaparegut. Ens acompanya el senyor Jaume Cabot, llauner jubilat, fill de llauner i net de llauner. Benvingut, senyor Cabot.

Hola. I gràcies per convidar-me.

Vostè ve d'una família que s'ha dedicat per generacions al mateix ofici. El món laboral era molt diferent quan vostè era jove?

Ui, quan jo era jove hi havia oficis de tota mena, però alguns d'aquests oficis ja han desaparegut. Per exemple, els llauners, que eren persones que fabricaven objectes de llauna. Ara ja no n'hi ha. Jo soc l'últim llauner de la meva família.

I altres oficis que ja no existeixen?

Doncs abans també hi havia pregoners, que s'encarregaven de comunicar les notícies d'interès general als habitants d'un poble. Ara ja no existeixen. Amb el mòbil i internet no cal que hi hagi pregoners.

Exacte. Avui tenim totes les xarxes socials que ho expliquen tot.

I recordo que al meu barri hi havia el sereno, que era un vigilant que feia voltes pel barri i que tenia les claus de

totes les cases. Si et deixaves les claus, cridaves: "sere-no!", i venia a obrir-te la porta de casa.

Ves per on! Hi ha altres oficis que s'han perdut perquè no han passat de generació en generació.

Sí, sí! Molts oficis artesanals estan desapareixent o han desaparegut perquè no hi ha continuïtat. Els fusters, els ferrers, els vidriers... Abans, els fills continuaven l'ofici dels pares. En canvi, ara, els joves volen estudiar i no volen aprendre un ofici artesà.

És veritat que molts joves no volen fer formacions professionals. Volen anar a la universitat.

I després no troben feina. No entenc per què els joves no aprenen un ofici. Podrien anar a una fusteria, per exemple, d'aprenents. Potser al començament no tindrien un bon sou, però, al cap d'un temps, tindrien un ofici i podrien guanyar-se bé la vida.

Això és cert. Fem una pausa i després continuarem parlant amb el senyor Cabot.

pista 46

1. Cal que parlis alemany per poder fer aquesta feina.
2. És imprescindible que tingui experiència.
3. És important que sigueu eficients i responsables.
4. Cal que dominin molt bé l'anglès.
5. És necessari que sapiguem treballar en equip.
6. Cal que pugui treballar els caps de setmana.
7. És imprescindible que faci hores extres.
8. Cal que sàpiga informàtica.

pista 47

1. Cal que siguis eficient.
2. Cal que dominem idiomes.
3. Cal que tingui experiència.
4. Cal que sapigueu anglès.

pista 48

1. El sou és bo.
2. És un bon sou.
3. És un negoci bo.
4. És un bon negoci.
5. És un resultat bo.
6. És un bon resultat.
7. Els dentistes viuen bé.
8. Ho has fet bé.
9. Els treballadors estan ben pagats.
10. La feina està ben feta.

UNITAT 8

pista 49

Diàleg 1

Has llegit què fan aquest dissabte al matí? Hi podem anar. Pot estar molt bé i així tu pots aprendre alguns passos de ball. Què et sembla?

Però ja saps que no en tinc ni idea, de ballar! No ho sé... Ballar davant de tothom si no en saps, ho trobo una mica vergonyós. Faré el ridícul!

No, dona, que hi ha balladors experts que t'ajudaran. T'agradarà segur! Serà molt divertit!

Diàleg 2

Fa temps que no sortim a la nit. Què et sembla si aquest divendres fem alguna cosa?

I què vols fer? Vols que anem a fer una copa al lloc de sempre?

No, no. Al bar de sempre ens trobarem les mateixes cares. És un lloc que el trobo molt avorrit!

Doncs podem provar un lloc nou. Mira, aquí a la guia del cap de setmana diu que aquest és el barri de moda i que hi ha molts locals per fer-hi una copa. Què? Hi anem? Potser coneixem algú...

Si hi ha cares noves, ja estaré contenta!

Segur que ens ho passem bé. Aquests locals de moda els trobo interessants.

Mentre hi hagi gent interessant, ja en tinc prou.

Diàleg 3

Quina passada, no? No hi havia vingut mai!

Què et sembla, guapo, oi? T'agrada? Hi vinc cada diumenge! Sempre hi ha coses diferents per comprar, remenar...

I sempre hi ha aquest bon rotllo? És genial!

Sempre! Sempre hi ha un grup de música que toca i, si tens gana, ja has vist que fan plats en aquestes furgonetes!

Sí, fan molt bona pinta!

A mi m'encanta venir a comprar aquí. Ho trobo molt original.

Diàleg 4

Vols anar-hi o no?

Sí, sí, em ve molt de gust.

Doncs ja ho saps. Prepara alguna cosa per menjar, perquè soparem allà.

Ah, molt bé.

I, sobretot, sigues puntual perquè, si no, no trobarem lloc per seure.

I saps quina pel·lícula fan?

No ho sé. Ho he de mirar al programa. Però és igual, la pel·lícula. És l'espai, el lloc, l'atmosfera, la gent...

I la pel·lícula, no?

Sí, també, però aquesta idea la trobo tan interessant: l'espai, el lloc...

Sí, sí... l'atmosfera, la gent... i sobretot la pel·lícula!

pista 50**Conversa A**

Jan, tens plans per a aquesta nit? Per què no anem a la inauguració de l'exposició del Jaume? Ell estarà content i nosaltres podrem menjar alguna cosa gratis! Què et sembla?

Uf, quin pal! I si quedem amb ell després? A mi no em ve gaire de gust anar a la inauguració. Tota aquella gent esnob per allà, mirant els quadres. Aquest blanc representa la caiguda del capitalisme...

Au, vinga. A ell li ve de gust que hi anem. Estarà bé. És la seva primera exposició.

Entesos. Hi anem una estona, i després anem al bar de la plaça a fer unes copes. I que no vingui cap del seus amics artistes!

D'acord! I ja t'avisó que avui tinc ganes de sortir fins tard! Després, anem a ballar!

Cap problema! Però no em proposis d'anar al karaoke, que no em ve gens de gust i no vull fer el ridícul!

Però si cantes molt bé! Segur que no et ve de gust cantar una mica? Bé, ja ho decidirem.

Conversa B

Txell, què et sembla si agafem les bicis i ens apuntem a la ruta nocturna que organitzen els del club de la bicicleta?

Una ruta nocturna per la ciutat? Quina mandra, Pili! Jo m'estimo més anar a fer una cerveseta a la plaça, ara que ja no fa fred.

Però podem fer les dues coses: anem amb bici i acabem a la plaça per fer la cerveseta. Podem trucar a l'Olga per si vol venir!

No, a l'Olga no li va bé perquè avui ha d'anar a fer un joc d'escapada en viu d'aquests, saps? Es tanquen i han de superar proves, vaja, un *escape room*. Però potser quan acabi podem quedar amb ella. A quina hora acaba la ruta?

A quarts de deu.

Perfecte! M'ha dit que acabarà cap a les deu. Podem quedar amb ella i anar a aquell karaoke tan divertit! Li envio un missatge.

Sí! A veure si trobem aquell parell de nois tan guapos que vam veure l'altre dia!

Sort que eren guapos, perquè cantaven molt malament! Au, vinga, fins després. Avisa l'Olga!

pista 51**Conversa 1**

Bon dia, benvinguts al punt d'Informació Turística del Parc de Sant Jordi.

Bon dia, som de València i tenim ganes de visitar la ciutat. No coneixem res. És la primera vegada que venim a Terrassa, així que estem oberts a les seves recomanacions.

Molt bé. Mirin, en aquest mapa turístic hi ha tots els llocs d'interès de la ciutat. La primera proposta que els fem és visitar un dels museus més importants de Catalunya. Surtin del Parc i vagin recte per aquest carrer fins a la Rambla. Quan siguin a la Rambla, girin a mà esquerra i pugin tot recte cap amunt. El museu els queda a mà dreta. És molt interessant, ja ho veuran.

Conversa 2

Hola, bon dia. Miri, m'he perdut. He quedat al costat d'una torre molt alta, al centre de la ciutat, que ara no recordo com es diu, i no sé on és ni com arribar-hi. I no tinc bateria al mòbil i no ho puc consultar.

Cap problema! Sap on és l'Ajuntament?

No ben bé...

Miri, surti del Parc i vagi fins a la Rambla. Travessi la Rambla i vagi a buscar la plaça de l'Ajuntament, és a dir, el Raval de Montserrat. Des de davant de l'Ajuntament, agafi el carrer Cremat fins a la plaça Vella. Abans d'arribar a la Plaça, a l'esquerra hi ha la torre de què parla, en una placeta. És molt fàcil de trobar.

pista 52

El Grec és el festival més important de teatre, música, dansa i circ que s'organitza a Barcelona durant tot el mes de juliol. Amb més de quaranta anys d'història, és un dels festivals més consolidats a Catalunya i és un dels més coneguts a nivell europeu.

Cada any, més de cent mil espectadors tenen l'oportunitat d'assistir a diferents propostes d'espectacles de grups catalans i estrangers de gran qualitat. D'altra banda, els més petits de la casa també tenen la seva pròpia programació d'espectacles per viure el Grec de manera tan intensa com els adults, el Grec en família.

Any rere any, el festival Grec ens convida a descobrir i a conèixer com batega el món de la cultura i ens indica clarament que la temporada d'estiu ja és aquí.

pista 53

1. Què et sembla si anem a veure el concert de la Bet?
2. Ei, per què no anem al restaurant japonès de la plaça?
3. Teniu ganes de fer alguna cosa aquest vespre?
4. Et ve de gust anar a la festa que els veïns fan avui?

pista 54

1. Tens ganes d'anar a ballar a la Festa Major?
2. Em sap greu, eh? Però és que he d'estudiar.
3. Què et sembla si fem un bon viatge, aquest estiu?
4. Per què no convidem els tiets a dinar diumenge?
5. Potser m'estimo més anar a prendre alguna cosa.
6. Et ve de gust venir al cine amb mi?
7. Prefereixo quedar-me a casa i menjar una pizza.

UNITAT 9

pista 55

1. Ei, Sue!

Gerard, com va?

Bé, molt bé, i tu?

Mira, anar fent...

Què passa? Tot bé? No fas gaire bona cara.

És que fa tres dies que va morir el meu oncle, el germà de la meva mare.

Ostres! T'acompanyo en el sentiment, Sue. Ho sento molt.

Gràcies, Gerard.

Si necessites res, compta amb mi, d'acord?

Sí, gràcies.

2. Ep, Hilari!

Joan, com va?

Bé, bé. Escolta, has rebut una carta aquests dies?

Una carta? No, crec que no. Per què? Qui envia cartes avui dia?

Doncs jo! Però és per una raó molt concreta.

Com? No t'entenc, Joan.

Que em caso! La carta és la invitació, però et volia trucar per dir-t'ho directament.

No fotis! Enhorabona!

Gràcies! És a l'abril. Estem molt contents.

Que bé, em fa moltíssima il·lusió venir!

I a mi, que vinguis!

Felicitats un altre cop, Joan!

Merci!

3. Hola, Lluc!

Per molts anys, mama!!!

Ha! ha! ha!, gràcies!!!

Com estàs? Com va el teu dia especial?

Molt bé, molt bé. El papa m'ha dit que té una sorpresa preparada, així que ja veurem com va la cosa.

Segur que molt bé! T'he de deixar, que entro a classe.

Entesos. Moltes gràcies per trucar-me, Lluc.

Un petó!!!

Una abraçada, fill.

pista 56

Ei, Júlia. T'envio un àudio perquè soc al carrer i no em va bé escriure. Com portes la teva part de l'organització? Encara no has fet el grup, oi? És que m'ha dit l'Helga que no sap res de la festa. A més, els has de dir qui duu begudes i qui duu el menjar. Espavila't! Ah, i he vist que les cadires ja són a casa —qui t'ha ajudat?— i també he vist les coses per decorar, perfecte! Ja endreçarem i decorarem el pis quan marxin els pares. També he trobat aquells altaveus que buscava l'altre dia i m'ha dit la Glòria que ella selec-

cionarà la música i la posarà el mateix dia de la festa. Què més... Ah, sí! Has pensat en alguna excusa perquè en Pol no sospiti res?

pista 57

1. Abel, és molt urgent! Pots venir a casa aquesta tarda? Estava fent l'àlbum de fotos per als nuvis i no m'està quedant bé. Soc un desastre! Segur que tu en saps més que jo i el faràs millor.

2. Joan, et fa res que t'agafi la moto demà al matí? El meu cotxe és al taller i he d'anar a la joieria a buscar els anells. Els passaré a buscar i després aniré a la feina. Et tornaré la moto a l'hora de dinar, quan plegui de la feina.

3. Ei, Nil, com va? Escolta, vols que et porti el catàleg dels pastissos demà al matí? Et va millor, oi? Al final demà tinc festa. Hauries d'escollir el pastís aviat perquè l'hem d'en-carregar.

4. Hola! Una pregunta: quan plegues de treballar? Et faria res anar a buscar el vestit de la Marta a la modista? Jo avui m'he de quedar a l'oficina fins tard i no hi podré anar. Gràcies!

5. Enric, escolta, em podries ajudar amb l'ordinador? És que no s'encén i hi tinc la llista de convidats del casament que he d'enviar urgentment al restaurant. Ho he provat tot i res. Podries venir avui mateix?

6. Ep, padrí! Com portes la preparació del discurs? Ja l'has escrit? Vols que quedem i et digui què em sembla? I després l'assagem? Apa, adeu!

pista 58

1. Roc, home... on tens el cap? Acabo de sortir de correus i ara aniré al quiosc, però d'aquí a una mica passaré a recollir la Clara a l'escola. Vine a dinar a casa i així estarem tots junts. Cap problema!

2. Jordi, no pateixis. Jo també et volia enviar un missatge perquè a mi tampoc em va gaire bé, avui. M'han trucat de l'escola de la Clara, que l'he d'anar a buscar, que no es troba bé.

3. Hola! Ara mateix soc al quiosc, que he anat a comprar el diari. No t'amoïnis, ja vaig a buscar la Clara.

pista 59

L'amor és vermell? La por és negra? El blanc és puresa? Per a algunes persones sí, per a altres no. Els colors juguen un paper fonamental en la nostra vida i, gairebé sense que ens n'adonem, influencien la nostra visió de les coses perquè els associem a idees i a emocions. Avui parlem amb la Clàudia Saumell, experta en cromatologia, és a dir, l'estudi de la simbologia dels colors. Senyora Saumell, les persones relacionem les nostres emocions i els colors a partir de les experiències personals?

Bé, és veritat que les relacions de colors i idees poden ser molt personals, però en general, les persones coincidim i relacionem els mateixos colors amb les mateixes coses a causa de la nostra educació i cultura. Per això, trobem que un mateix color pot significar coses diferents segons la cultura o l'origen de les persones.

Com per exemple?

El color groc és un cas molt clar d'aquesta diversitat de significats. Al Japó és un símbol de poder. En canvi, a França significa una cosa totalment diferent.

Ah sí?

Sí. Per als francesos portar el color groc demostra covardia; antigament es pintaven de groc les portes de les cases dels traïdors.

I he sentit que el blanc també té significats diferents segons les cultures, oi? A Europa es relaciona amb la puresa. D'aquí que tradicionalment les dones es casin de blanc?

Exacte. Contràriament, a l'Índia, per exemple, el blanc és el color de la mort i del dol. Però, al Brasil, el color de la mort és el lila.

Què diu?

Sí, sí.

El lila, a bona part d'Europa, és el color de les reivindicacions de les dones.

Això mateix. I, miri, un altre color que té significats molt diferents és el vermell.

A veure.

Mentre que a la Xina les dones es casen de vermell, a Sud-àfrica el vermell també és el color de dol.

I el color verd? Per a mi el verd és l'esperança, clarament.

Doncs, miri, al Marroc i altres països àrabs, el verd té a veure amb la fertilitat dels camps i la força vital.

Caram! És interessantíssim. Senyora Saumell, què li sembla si obrim els telèfons i escoltem els nostres oients perquè ens diguin altres conceptes que associen als colors?

I tant! Segur que sortiran coses molt interessants.

pista 60

1. cel
2. temps
3. faré
4. t'esperem
5. festa
6. mestra
7. saber
8. gener
9. carrer
10. crec

pista 61

1. El casament va ser a l'ajuntament del seu poble.
2. Divendres faig set anys!
3. Estic molt contenta de celebrar aquest dia tan especial amb ell.
4. Què fas el dia trenta-u? En Pere i jo ens trobem amb uns amics.
5. Fa dies que no ens veiem! I si quedem per fer un cafè?
6. És veritat! Va, molt bé! Quedem dimecres?

pista 62

1. Ens quedarem sense aire als pulmons!
2. Estem molt contentes de compartir aquest dia tan especial amb tu.
3. I aquesta olor? Crec que s'ha cremat la pizza del meu company de pis.
4. La festa ha estat genial, però estic tan cansada... quina mandra, rentar plats.

WBNM